

ΣΤΕ 2757/2019 [ΠΛΗΜΜΕΛΗΣ Η ΜΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΆΓΡΙΩΝ ΠΤΗΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΈΝΝΟΜΗ ΤΑΞΗ (ΠΑΡΑΠ. ΣΤΗΝ ΕΠΤ.)]

Περίληψη

- Με την προσβαλλόμενη πράξη θεσπίζονται, μεταξύ άλλων, ειδικά μέτρα, όροι, διαδικασίες και παρεμβάσεις (οριζοντίως, δηλαδή σχετικά με όλες τις ΖΕΠ), ώστε να προστατεύονται τα είδη χαρακτηρισμού μιας ΖΕΠ, δηλαδή τα είδη της άγριας ορνιθοπανίδας που αναφέρονται στο παράρτημα 1 του άρθρου 14 της ΚΥΑ 37338/1807/2010 καθώς και τα αποδημητικά που δεν περιλαμβάνονται στο εν λόγω παράρτημα, των οποίων η διέλευση από την ελληνική επικράτεια είναι τακτική, τα οποία σε συνδυασμό με τα κριτήρια χαρακτηρισμού των ΖΕΠ που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Α της ίδιας ΚΥΑ, χρησιμοποιούνται ως δείκτες τεκμηρίωσης του ορισμού μιας περιοχής ως ΖΕΠ. Επίσης, επιδιώκεται η αποφυγή των οχλήσεων που έχουν σημαντικές επιπτώσεις στα είδη για τα οποία έχουν οριστεί οι ΖΕΠ.

Η αιτούσα προβάλλει ότι οι ρυθμίσεις της προσβαλλόμενης πράξης παραβιάζουν τις διατάξεις του άρθρου 24 του Συντάγματος και της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ όπως κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 2009/147/ΕΚ. Κατά την αιτούσα, η προσβαλλόμενη ΚΥΑ έχει πλημμελώς μεταφέρει στην ελληνική έννομη τάξη το παράρτημα 1 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 παρ. 1 και 2 αυτής. Σύμφωνα με τις ρυθμίσεις της προσβαλλόμενης ΚΥΑ, αντικείμενο προστασίας δεν είναι όλα τα είδη του παραρτήματος 1 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ ή τα αποδημητικά πτηνά με τακτική παρουσία εντός κάθε ΖΕΠ, όπως απαιτεί το άρθρο 4 παρ. 1 και 2 της οδηγίας, αλλά μόνο τα είδη χαρακτηρισμού μιας ΖΕΠ, εφόσον αυτά πληρούν τα αριθμητικά κριτήρια που θεσπίζει η ΚΥΑ 37338/1807/2010 στο Παράρτημα Α του άρθρου 14 αυτής. Αντιθέτως, το άρθρο 4 παρ. 1 και 2 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ οριοθετεί την παρεχόμενη προστασία ανάλογα με το αν κάποια είδη περιέχονται στο παράρτημα 1 αυτής και όχι επί τη βάση του εάν περιέχονται σε μία εθνικώς καταρτιζόμενη λίστα, που περιέχει τα επιλεγέντα από τις εθνικές αρχές είδη χαρακτηρισμού μιας ΖΕΠ. Με τον τρόπο αυτό, θίγεται, κατά την αιτούσα, και η αρχή της αποτελεσματικής εφαρμογής της οδηγίας 2009/147/ΕΚ, προβάλλει δε ότι συντρέχει εν προκειμένω περίπτωση υποβολής προδικαστικού ερωτήματος στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το αν οι διατάξεις της προσβαλλόμενης ΚΥΑ είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 και 2 και του παραρτήματος 1 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ.

Όπως έχει γίνει δεκτό, η άρνηση εθνικού δικαστηρίου να αποστείλει προδικαστικό ερώτημα συνιστά παράβαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. όταν είναι αυθαίρετη, δηλαδή όταν η παραπομπή είναι υποχρεωτική ή η άρνηση ερείδεται σε διαφορετικούς

λόγους από αυτούς που ορίζονται στους ενωσιακούς κανόνες δικαίου ή δεν αιτιολογείται προσηκόντως. Το ΕΔΔΑΔ ελέγχει την αιτιολογία των αποφάσεων των εθνικών δικαστηρίων από την άποψη αυτή, όχι όμως και την ορθότητα της ερμηνείας και εφαρμογής των οικείων κανόνων δικαίου. Περαιτέρω, η αποστολή προδικαστικού ερωτήματος δεν είναι υποχρεωτική όταν δεν είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς ή το ζήτημα έχει επιλυθεί από τη νομολογία του ΔΕΚ ή η ορθή ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου είναι προφανής.

Λόγω της σπουδαιότητας του τιθεμένου ζητήματος, το οποίο αφορά και τις διεθνείς υποχρεώσεις της Χώρας, καθώς και του ζητήματος τυχόν υποβολής προδικαστικού ερωτήματος στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Τμήμα, υπό την παρούσα του σύνθεση, κρίνει ότι η υπόθεση πρέπει να παραπεμφθεί στην επταμελή σύνθεση του Τμήματος.

Εισηγητής: Δ. Πυργάκης

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.